Reflex 6. årg. nr. 24, december 2013

57nord.dk

Kolofon for tidsskriftet Reflex

Reflex er et tidsskrift med digte, artikler om lyrik, anmeldelser og andet som måtte interessere digtere og lyrikelskere.

Reflex er et ikke-kommercielt tidsskrift som udgives af poetklubben 57° Nord.

Reflex is a Danish non-commercial e-zine with and about poetry. The e-zine is made by the poet club 57° Nord.

Ansvarshavende redaktør: Jan Nygaard
Redaktion: Kell Ivan T Thygesen og Jan Nygaard

Reflex udgives i PDF-format. Sættes op i Adobe InDesign. Indlejrede fonte i PDF'en er mac-udgaver. PDF'en er velegnet til print, men kan indeholde indlejrede medieobjekter med lyd/filmklip. Det anbefales at åbne filen direkte med den nyeste Adobe Reader.

Copyright 57° Nord 2013, hvor andet ikke er markeret på siden.

Kontakt: reflex@57nord.dk
http://57nord.dk/tidsskrift.php

ISSN: 1903-0738

Indhold

Dette nummers digtere

2 Poul Lyngaard Damgaard (sidst med i nr. 23)
3 Nete Krøll (sidst med i nr. 23)
5 Rasmus Wihlborg Jelsgaard (sidst med i nr. 23)
8 Benjamin Hesdorf (sidst med i nr. 6)
9 Kell Ivan T Thygesen (sidst med i nr. 23)
11 Bar de Dunst (sidst med i nr. 22)
12 Don Key Shot (sidst med i nr. 22)
13 Poul Høllund Jensen (sidst med i nr. 23)
14 Linda Nørgaard Framke (sidst med i nr. 22)
17 Tommy Flugt (sidst med i nr. 23) Illustrationer af Alice Faber (første gang med i Reflex)
21 Anni Birgit Sørensen (sidst med i nr. 23)
24 Mikkel Grøn (sidst med i nr. 22)
27 J Nyd (sidst med i nr. 23)

Artikel

32 Kell Ivan T Thygesen, *TIL SEMINAR I AARHUS - EN ALFIE*

Mediesider

28 J Nyd, højre side indeholder filmklip
35 Reklamer indeholder link til websider

Grafik

Forside Jan Nygaard
Kolofon Kell Ivan T Thygesen (foto)
Bagside Jan Nygaard

Synlig produktion

Træets bevægelser over 86 individer i mundtlig beslutningsproces.
Lyset delt op i flader på muren, hvor cyklen kaster instrumental skygge.
Opsamlede breve og ordene hvis ansigter er faldet ind i hukommelsen.
Herlig er hastighederne gennem mellemrummet. Jeg trækker ordene ud.
Motiverne genskabes i åen. Åen i evig forandring. Åen er en fabrik før træet.

Fryser
Vinteren
Ud
Med
En
Drøm
Om
Kroppens
Varme
Landskaber

Hinden
Er
Næsten
Tavs
Ved
Hudens
Nærhed

Frygtens
længsel
giver
vandringen
et
tag
du
nødig
slipper

Et
Øjebliks
Stilhed
Gror
I
Et
Med
Efterdønningerne
Fra
Violinernes
Sitren

Vandets
Overflade
Glinser
Gennem
En
Forsvindende
Renhed
Af
Tårer

Kan du huske hvordan du
engang
elskede at lade mig
stå på scenen bag læbernes tæpper
i sekunderne før du
trak fra
og rullede tungens røde løber ud?
Og kan du huske
hvordan jeg,
uden omsvøb,
kom rutsjende ud i æteren,
helt uden accenter?
*
Jeg ved
at du nu flirter
med eksotiske fantasier
om Gilbert, Piqué eller Jacques --
jeg har
lagt mærke til
hvordan du længselsfuldt
skeler
når du liderlig går forbi opgangene
med deres skilte af metal
og duften
af fremmede konsonanter og vokaler

Blodets gåder

Han har spørgsmål
til dig
han gerne ville puste liv i
hvis han kunne presse
sine minder
gennem læbernes parenteser --
og du har
svar du gerne ville give
hvis de bare lige
tog sig sammen,
hvis de bare lige
kunne finde de rigtige vers
at stå på

Frø

Jeg ønsker mig en plads i kronen
på et stamtræ der sygner,
I skal hviske jeres kalender
og dagbog
når jeg lægger øret til barken
og lader bølgerne bruse
i kraniets konkylie

Jeg ønsker mig en plads i kronen
på et træ der vajer i tiden,
så jeg kan se det hele --
røddernes visnen,
stammen der udtørrer,
grene der knækker,
ark jeg aldrig får vendt,
minder der aldrig spirer --
og frøene der er mine,
der også er i mig

Jonathan har ingen venner

Husene i det
nye
villakvarter
tænder ikke deres fakler for ham
og vejene er mørklagte labyrinter
der aldrig fører til hverken
krukker med guld
eller døre der åbner
til duften af kaffe

Snak

Min vens far er død. Vi snakker om det. Vi italesætter det. Det hjælper ikke noget. Han bliver ved med at være død. Vi går rundt på Nørrebro og snakker om det. Han vil gerne tale om det, kan jeg mærke. Jeg tjekker Facebook imens. Følger op på de levende.

Faderen havde skrevet en dagbog. Min ven og hans søster har læst den. De har diskuteret den, fortæller han. Det gjorde ingen forskel. Han er stadig død. Han er også stadig på Facebook. De kan ikke deaktivere hans profil. Det er ikke et medie for nekrologer. Det er en af samtalens få konklusioner.

Vi er blevet sultne; midt på Stefansgade. Det er en katastrofe. Jeg må skrive om det, føler jeg. Vi beretter om det for hinanden. Vi er stadig sultne mens vi går igennem Assistentens. Han er stadig en af mine bedste venner. Jeg skriver, mens vi taler. Inde i hovedet. Nu er vi ved Dronning Louises Bro. Det nytter ikke noget. Vi snakker stadig.

Mørkets Fyrste

venter på os på sin trone i den dystre nat;
omgivet af sydende røg og dampe fra skarpe
klippers kanter
betragter og bedrager han
med fløjlshandsker på
og griner når vi brænder op i
Helvede på jord

Hellige vorde hans navn,
komme hans rige

Stor som bare Fanden er hans magt og dine synder
er hans yndlingsspil i det årtusinder gamle
Inferno

Djævlen har smag og ubeskrivelige rigdomme at
byde dig så hav sympati med den smukkeste
engel og hans hær af ulve i fåreklæder
når han bomber Brasilien og usurperer i Uganda
for håndører fisket op i en ønskebrønd
mellem stjernerne der
er lige til at række ud efter
når du sværger din troskab til et
pentagram af tynd luft brugt som benzin
til teknologisk forældede tanks på vej
gennem Belgien for at besejre nuklearmissiler
fremstillet af noninformative nordkoreanere
på jagt efter Den Hellige Gral som Jesus
eftersigende glemte engang
til oktoberfest i Tyrol
hvor kranier uden øjne
stavblendede din sjæl

Copyright forfatteren

Skam da også en mærkedag

Den 4. december for nu 40 år siden
sparkede ***ego-i-teten*** døren ind
og sendte Danmark til tælling
Har vi rejst os siden?
Vil vi?

Tele-vi-sioner fråder
samfunds-vi-sioner råder
Vi mangler dog stadig et perspektiv
som de fleste kan stå inde for
og som alle vil stå op for

EnQuest Producer
flyde.doc

Under overfladen

Vi havfolk er bare en følelse,
en følelse mennesker
ikke forstår…

I elsker at hade
hvad ligner jer selv,
men hader at elske
andre end jer selv.

Men noget skal jo ske,
så kompromisset er
at klappe kage
til alt og alle
er smurt
i den samme dej.

Det der ikke er dejligt
er da forkert, farligt
og i sidste ende
ondt.

Jeg hentede Agnete
for sjov
og for at lære
mennesket at kende,
også at hente hendes søster
ville være
en fejlslutning.

Vi havfolk hader ikke
og kan
heller ikke elske
og slet ikke klappe kage
for vi er
ikke strukturerede
i jeres forstand.

Jeg tager nu til sydhavet
for og se på
varmblodede heste
med bølgeskum
i manen
og delikate søanemoner
til min frue.

Noget skal jo ske
ellers forbliver vi
blot gopler.

Så længe I vakler
eksisterer vi
indifferente.
FORK !!!

Vi havfolk er bare en følelse,
en følelse mennesker
ikke forstår…

Kvindens træ

Hvorfor 'man' i mandlig forstand,
når i kvinders univers enhver har sit eget.
Ja vanskeligere at forstå, jo højere oppe i træet,
des mere attraktiv i egen og veninders optik.
Jo, kvindekønnet lukker sig om sig selv,
negligerende skyggerne under træet
fyldt med nedfaldne kvinder
forladte og bitre
på livet
sit køn
og sig selv

MANDENS LOD

I DEN MODERNE GLOBALE LANDSBY
'VÆR KLOG OG HOLD KÆFT'
ER VI ALLE KVINDER

MANDEN HAR SIG SUBSTITUERET
UNDER TEKNOLOGIEN OG
FORØDT SIN ROLLE

DEN FRIE TANKE
EKSISTERER DOG STADIG

MED VORES LINEÆRE JAGTINSTINKT
KAN VI SPIDDE SVAGHED
OG DUMHED

DEN ANDROGYNE MODERNITET
DER PÅVENTER OS ALLE
MÅ IMØDEGÅS

AT SKRIVE ER AT (OVER)LEVE

Vi sidder ved vinduet
Kigger på spurvene
der tigger brød med hovedet på skrå

Ti gram levende organisme
Instinkter muskler fordøjelse kvidren

"Vi skal heller ikke trækkes op"
siger du

Det sagte kan være svært at begribe,
det gjorte stort set umuligt.
Træerne kaster olden i mønstre i skovbunden,
og jeg har lært mig at skrive dit navn med flere alfabeter.
Det var aldrig meningen, at det skulle blive sådan her.
Bækkenes klikken som ståltråd mod tænder,
din stemme konstant i mit øre.
Lige nu er der ingen vej hverken frem eller tilbage.
Det er ved at blive vinter igen,
og det suser under granernes toppe.
Alt er magnetisk og rejserne for længst tilrettelagt.

Det er ikke pengene, det kommer an på, men det, vi er nødt til at gøre for dem.
Jeg ville elske at kunne danse stormen ind bag dit øre og holde den fanget.
Vil du tage dine støvler af for mig og være musestille, mens jeg fantaserer?
Æblerne vipper på grenene, fordi tiden nu går stærkere for at svække os.
Det kan godt være, at du ved, hvad jeg hedder, men bare har glemt det.
Jeg må hvile, tror jeg, og hælde saften på flaskerne senere.
Under gulvet er der skatte, vi ikke har nået at finde, og spøgelser,
der følger vores mindste bevægelse i rummet og uden for det.
Oppe på stjernehimlen har jeg efterladt et nodeark, du kan spille efter.
Ulykkelig kærlighed for gulvbas og andenviolin. Jazz med tynd hud.
Støjrock der overdøver metrolarmen og forstærker enhver længsel.
Jeg må hvile nu. Du må gerne tage støvlerne på igen og gå.

Hvid er sneen, der altid ligger og venter i drømmene, selv når det er
sommer og tropenætter, selv når det er efterår og blæst.
Hvid er sneen, der gør, at vi kan sætte vores aftryk. Jeg vil følge
dine fodspor hvorsomhelsthen, hvis du vil have det, hvis, hvis.
Inde under birkene har rævene lagt sig til at sove. De bliver til et maleri,
som du hænger på din væg for at dække årenes skudhuller.
Der har været krig. Det er blevet sommer og vinter et utal af gange.
Måske er vi blevet gamle, det har jeg dårligt lagt mærke til.
Men rævene vågner og jager, jeg finder deres stride, røde hår,
når jeg vandrer i byen. Hvid er sneen. Hvis du vil have det.

HJERNEN & HJERTET

I disse hjerneforsker tider
er det måske på tide at nævne
hjernen kun er er appendiks til
hukommelsens sæde: hjertet

Der gives gode forklaringer og
uendelig nyttig viden i hjernen
men hukommelsens gemmested
i hjertet er et forbløffende påfund

Hjernen er kreativ og analyserende
og et løsningsorienteret værksted
mens hukommelsen tager sig af livets
mirakler og gemmer dem dybt i hjertet

At se med hovedet lader sig gøre med
øjets to lysende lygter i mørket
men at se ind og forstå i dybden
lader sig kun gøre med hjertets hjælp

OMFALOS

Kend dig selv står der
i Oraklet i Delfi i Grækenland
tilbage i antikken skrev man enkelt
om den svære indgang til sindet
at kende sig selv og vide
man er et menneske

Her hvor verdens navle
findes på en sten omfalos
formet som et æg
kom man valfartende som i dag
til selvindsigts kursus
for at lære det svære:

Hvem er jeg
hvad er jeg rundet af
hvad er mine muligheder
og hvordan skal jeg bruge dem
hvordan undgå hybris
overmod og hovmodighed
for ikke at blive ramt af nemesis

Hvornår du ved noget
og har indføling nok
er ikke så enkelt endda
husk du er et menneske

VERDEN IFØLGE MANDEN

Jeg er kommet til at tænke over
at mange mænd i min generation
har problemer af forskellig art
men først af alt synes jeg
de har svært ved at tale sammen
om dybere ting i livet
det bliver til fodbold og nye biler

Og som om det ikke var nok
så forlader de nærkontakten
og går ud og reparerer et eller andet
hvis de kan se deres snit til det
Kun en tåbe frygter ikke haven
siger de vittigste af dem og forlader
så hjemmet til fordel for fodbolden

Deres omsorg for børn er hvad der er
tilbage når de kommer hjem fra arbejde
og deres forståelse for samtalen
med deres kvinder er langt bagefter
hvad en samtale kan blive til mellem to
der burde have noget at tale om
men blot ikke har tid til det ifølge manden

Det er så trist at være mand i dag
en kvinde beskrev sin mand sådan:
Det er mærkeligt med ham manden
han sidder i stuen og ser fodbold
og om søndagen går han til fodbold
og drikker bajersk øl og så kommer han
ind til mig lugtende af øl til han kommer

Der er varianter i mandens færden
han går til politiske møder med andre mænd
og her snakker mænd med mænd
og træffer beslutninger som betyder noget
mens andre mænd og sekretærer skriver
det ned og fortæller hvad de store mænd
i deres visdom har besluttet sig for

For en mand er en kvinde en kvinde
mor veninde elskerinde kone kæreste
bedstemor og livsledsager hele livet
manden skal bare været til stede
og nyde hvad der falder af i hans drømme
mens kvinden betjener ham med sit afkald
hun har nok at dele ud af og manden tager alt

På en måde er det mærkeligt at mænd
så mange mænd vantrives i dette
at de ikke kan få kabalen til at gå op
at der hele tiden er problemer med kvinden
at hun ikke kan forstå hvad han laver
at hun ikke kan fatte hvor stor manden er
og hvor vigtig han er for familiens trivsel

Der er mænd som drikker sig fuld hver dag
og ikke forstår kvindens betænkeligheder
der er mænd der sætter sig i et hjørne
og tier stille hele tiden i hjemmet
mens kvinden passer deres børn
og laver deres fælles mad til familien
imens manden ligger på sin sofa og ser tv

Der er mænd i min alder og yngre endda
der pludselig har begået selvmord
og har forladt arenaen i vild forvirring
andre begyndte at drikke sig ihjel og det
tog sin tid mens konen hentede kasser af øl
til mandens uudslukkelige dybe tørst
under vulkanen levede en dødelig sjæl

Men under den vulkan går alt under
og blandt det mørke og de manglende ord
til fællesskabet trives kun vansindet
og de ulykkeliges tabte verden
der er ingen genvej til livet
når man først er gået forbi det
der er kun at begynde forfra og lære på ny

AT MØDES VED VERDENS ENDE

Da det nu er så magtpåliggende for ham
har jeg aftalt med min insisterende ven
at vi naturligvis mødes ved verdens ende
det er vigtigt for ham at få mit tilsagn
og jeg har tænkt nøje over det og valgt
at det tilsagn vil jeg gerne give ham
for der er vel ikke noget smukkere end
at mødes med sin kære ven ved verdens ende
for at holde hinanden i hånden i evighed
det trøster ham og nu ser jeg selv trøst i det
verdens ende skræmmer os ikke mere vi er to.

Ufødte kræfter.

Skjult i skyggen bor de mægtige.
Med lydløse vingeslag.
Skræmmende stille,
synlige kun for særlinge.
Du fornemmer
en tilstedeværelse.
Når skyggen i bevægelse
bliver til mere end et mørke.
Du ser en skygge som en afglans
af noget levende,
en død figur.
Men der i nattens dyb
gemmer det ufortalte sig.
Der er en essens,
som vil trække i trådene
og udvikle en historie.
I det skjulte findes stærke kræfter,
som evner at forvandle
det hele billede.

Skumringstime.

Ser du, hvad dagen har bragt
i skumringstimen.
Det svindende lys dulmer
de trætte minder.

Synet sløres, mod aften det går.
Snart kun månen
bringer klarhed i sind,
som natten vinder frem.

I den blå time dæmrer det
trods tusmørkeskygger.
Aftenen bliver til en morgen
afsked og nærvær.

En elefantvandring senere.

Svigtede løfter i en forventningens tid.
Bristede illusioner.
Der har tegnet sig et præget mønster på min væg;
et tapet af smertens slag
sammenvævet
med tårers stærke tråd.
En sørgmodig elefantvandring
har bragt mig her til
de brudte illusioners tilflugtssted.
Her støder vi alle fortabte på grund,
lider tillidens skibbrud,
blikket stirrende forlist
i et afgrundsdyb af tab.
Kun ét er sikkert:
sandhedens hårde klippe giver ikke efter.
Med indsigts udsyn
forandres alt
virkeligt.

Ufødte kræfter.

Skjult i skyggen bor de mægtige.
Med lydløse vingeslag.
Skræmmende stille,
synlige kun for særlinge.
Du fornemmer
en tilstedeværelse.
Når skyggen i bevægelse
bliver til mere end et mørke.
Du ser en skygge som en afglans
af noget levende,
en død figur.
Men der i nattens dyb
gemmer det ufortalte sig.
Der er en essens,
som vil trække i trådene
og udvikle en historie.
I det skjulte findes stærke kræfter,
som evner at forvandle
det hele billede.

Fanget i en stivnet bevægelse.

Et stivnet spejlbillede,
et fastfrossent ekko
dannet af is.

Et klart øjeblik
af blinkende
kolde krystaller.

Som fjerne stjerner
på en høj himmel
uendelig langt borte.

Fanget i mindets smerte,
gråden smelter
i tåredråber.

Sigøjner kaffegrums.

Et sted i nattens hvileløse ro
sad den gamle kone
pakket ind i et varmt tæppe
omgivet af stilhed
grelt oplyst af det skarpe måneskin.

Årenes tyngde havde sat sit præg
et menneskeliv var levet
åndedraget blevet lidt dybere
hjertet rigt og fyldt
det trætte rynkede ansigt smilende.

Hun lo højt, da hun så løven danse
på tåspidser i grønt græs
elegant som i en skøn ballet
svævende drømmeagtigt
smukt sommerfugleungdommeligt.

Det var engang blevet spået hende
i sigøjner kaffegrums
dette forunderlige øjeblik
uden jag uden nød
med en kærlig sang af fredelig lykke.

Frygten var ikke hendes følgesvend
gennem portens stråleskær
vandringen fortsatte blot
mod en ny morgen
en ukendt uopdaget verden kaldte.

Til at hoppe op og falde ned på

Som en statue i himmelens overfyldte skyer
Af pink candyfloss gemmer der sig en torden
Udenfor orions vandring over himmelen
Med elfenben imellem benenes klunker
Som et ekko fra en tavs tusindårsstorm
Uder paraplyer af violet krudtslam
Danser vi med fredspiber imellem tænderne
Puster flyvende hollændere ud af vores læber
Erindrer intetheden fra vores fremtidsrejser
Som var vi allerede nu ejere af evigheden
Som en hvisken i vinden ingen overgivelse

Jeg er drengen uden bliktromme

Halen ryster hunden og madskålen er fuld
Af vitaminer af stjernestøv fra Venus måne
Vi er de herreløse hunde der bider fra os
Men standses igen og igen af lænker i lasten
Hvis hunde kunne synge hvorfor skulle vi
Så ikke danse i rundkredse med kiks til at
Få dem til at holde kæft en stille pause
For så at overdøve dem med bjæffende
Hyletoner i en tavs mikrofon for enden
Af Jesus gamle slidte høreapparat
Hvor vi så passende kunne citere biblens
Sider så ofte at der blev måneformørkelse

Hun kommer forbi her

Vi sender vores hjerner i rotation om månen
Deler stjernestøv i jordbærlæbestifter
Erindrer alting i genkendelige spejlskibe
Fra sommerfugle vinger der i en flok
Skaber en storm der får elfenbenstårne
Til at løfte sig som hoppende skrubtudser
Om kap med søvngængerne der går omkring
På tagene og lever af at gnaske bøger
Med uskrevne digte der endnu ikke er
Vokset ud af deres hjerners sorte melankoli
Som jeg deler med jer som et elskovsbrev

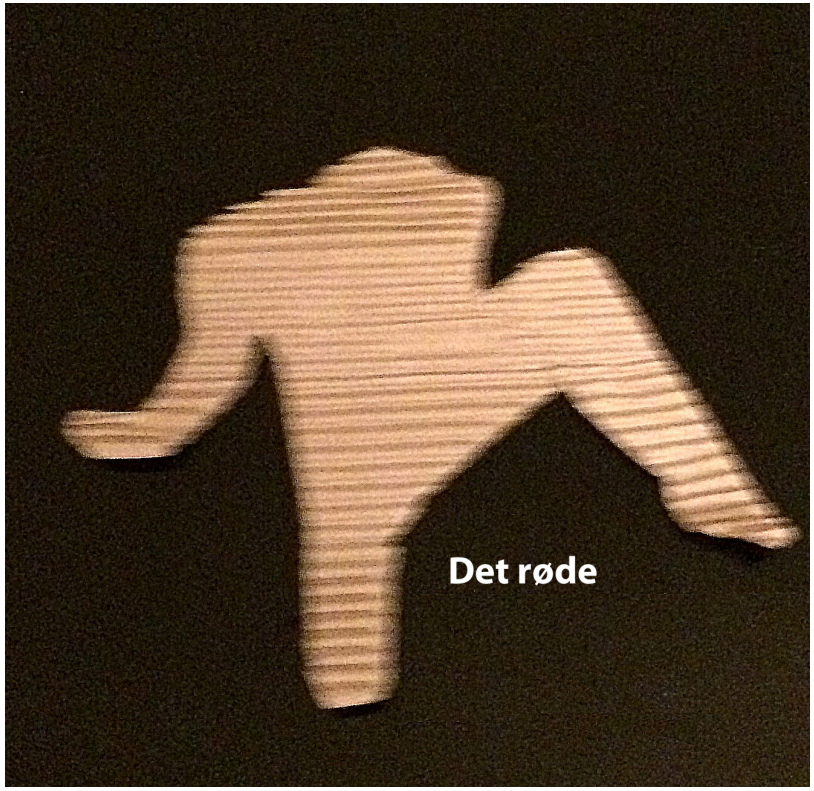
Det røde

Den lille skabelse

"jeg"
altså "jeg"
er blot et menneskelig begreb
et middel
"jeg" er bare et håndtag
du er mere, ét eller flere vi
er vi ikk?
bakterierne i fælles krop
i fødekæden med spoleormer og hårsækmider
i næringens fødekæde
i energiernes fødekæde
dit fylgje
vor vrimmel
i lysets skiften
i elektronernes vandring
i felternes blafren
der er så mange digtere som sætter jeg i centrum
der er så mange som dyrker billeder af jeg'et
billeder af billedet af digterens jeg
en figur
filur

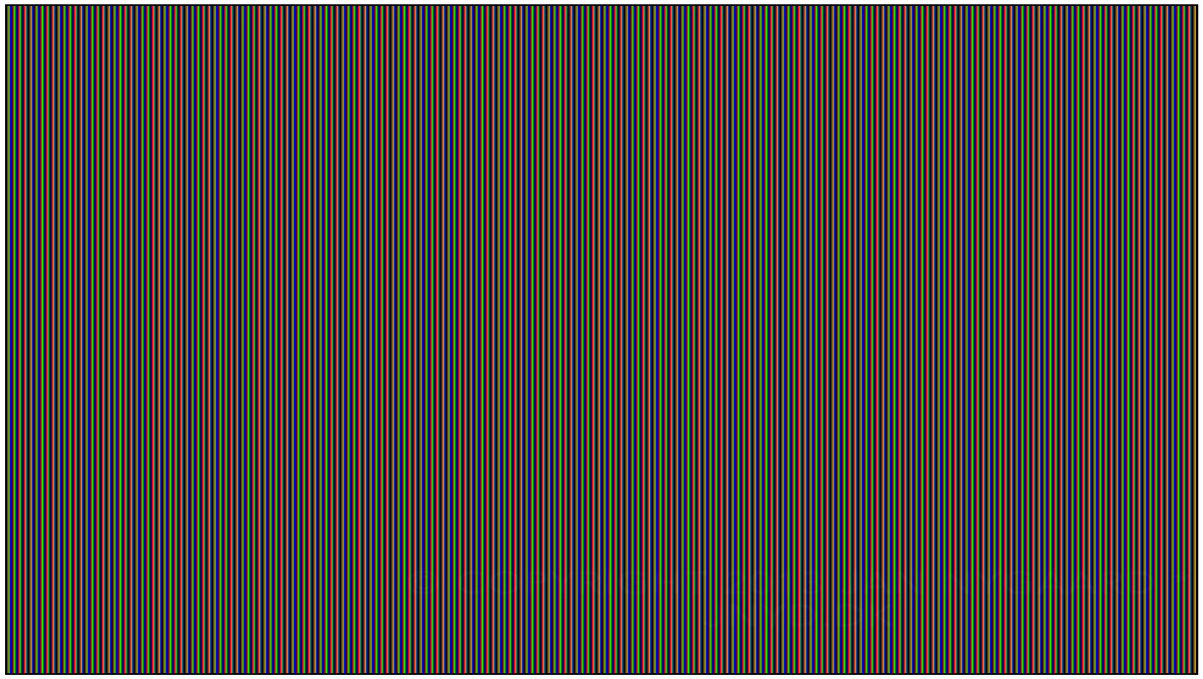

Samtale med en frihedselsker

J Nyd
Hvem er du Simon Hassel Dyhr-Hvide?

Simon Hassel Dyhr-Hvide
En rigmand med, og nu vil jeg være ærlig, flere ansigter end det ansigt man kender mig for i medierne.

J Nyd
Du er vel mest kendt som ejer af medicinalfirmaet Vida. Et multinationalt milliardforetagende.

Simon Hassel Dyhr-Hvide
Og Hasselfondet. Hasselfondet er faktisk mere i medierne end man regner med.

J Nyd
Du er frihedselsker. Og hvad er det for en frihed vi taler om?

Simon Hassel Dyhr-Hvide
Frihed for mig er muligheden for at gøre, hvad der falder mig ind, så enkelt er det.

J Nyd
Er det ikke mest møntet på det forretningsmæssige?

Simon Hassel Dyhr-Hvide
Næ, hvis ikke jeg lige har et møde, kan jeg gøre, hvad som helst, ta til New York og se premiere på en film, gå i teateret i London, morgenmad i Paris, ta på bordel i Hamborg, ta til Afrika som lejesoldat et par måneder, ta på dykning ud for Australien, eksempelvis.

J Nyd
Hvad gjorde du før du havde din milliardformue?

Simon Hassel Dyhr-Hvide
Jeg tænkte som så: Formue er en basis for frihed i den videste udstrækning. Ergo skal jeg være rig. Og det var så mit mål. Al min tid blev helliget at blive rigere. Og den første lange tid var vigtigt, ikke at bruge så meget af formuen. For ting giver bindinger. Så ofte købte jeg ting som investering fx kunst. Da jeg ramte milliarden .. i dollars. Bestemte jeg mig for at slappe af forretningsmæssigt.

J Nyd
Har du så giet shopping-genet frit løb nu?

Simon Hassel Dyhr-Hvide
Nah, næ, jeg har sat en ramme for, hvor meget mit sådan private forbrug må være. I kroner og øre. Og på nogen områder er der lukket for det varme vand - fx biler, her skal jeg sælge en bil, før jeg køber en ny.

J Nyd
Så du har fået dig nogen bindinger til dine ting?

Simon Hassel Dyhr-Hvide
Ja, det må man sige, mine huse, biler...

J Nyd
Hvad er du afhængig af?

Simon Hassel Dyhr-Hvide
Mine investeringsbanker...

J Nyd
Altså, har du nogen addictions?

Simon Hassel Dyhr-Hvide
Masser. Sex, kills, god mad, nye oplevelser...

J Nyd
Hvis vi andre ville være så rig som dig, ku vi det?

Simon Hassel Dyhr-Hvide
Altså at blive så rig som mig kræver målrettethed, viljestyrke, gode albuer, gode talegaver, forretningstalent, arbejde, arbejde, arbejde. Det tager års arbejde. Og selvfølgelig ka alle ikke gøre det, vi er alle forskellige, og tak Gud for det!

J Nyd
Vil du sige, at du og andre rigmænd i og for sig forhindrer andre i deres frihed, hvis vi bruger et frihedsbegreb i retning af dit eget?

Simon Hassel Dyhr-Hvide
Ja, det ka man godt sige. Det er en kamp, hvor man kommer op ad bjerget ved at holde andre ude.

Og det bliver svære og svære at blive så rig som jeg på min måde, da alle brancher kommer på færre og færre hænder. Pyramiderne bliver større og større og sværere at bestige.

J Nyd
Lever du efter konventionerne for de rige?

Simon Hassel Dyhr-Hvide
Jeg har brugt konventioner som et middel, og ikke som et mål. Jeg har mødt dem som holder fast i nogen traditioner, spilleregler, konventioner, eller hvad nu, fordi det giver dem identifikation og tryghed. Jeg personligt, er ikke rig, fordi jeg ville være som nogen bestemte rige: Adelige, aristokrater, Bilderberger, finanskredsen, what ever. Det har alene været friheden som rigdom nu ka give.

J Nyd
Og hva er det for frihed?

Simon Hassel Dyhr-Hvide
Rigdom ka give dig magt, penge til at rejse jorden rundt, lave de projekter du har lyst til à la Elon Musk med SpaceX, en vis respekt, en vis autoritet, som gøre dig kendt, hvis du ønsker det.

J Nyd
Men jeg vil gerne ha en frihed, hvor der er plads til at leve økologisk...

Simon Hassel Dyhr-Hvide
Det der økologi, er noget fis, men du ka lave gode forretninger på det.

J Nyd
Og hva med det enlige flygtningebarn, sexslaven, den hjemløse, de uformuende. Hvad med deres frihed? Er det osse fis?

Simon Hassel Dyhr-Hvide
Altså jeg ka jo ikke redde hele verden...

J Nyd
Den sætning starter alle rige mennesker med, når de blir spurgt om noget som berører ulighed.

Simon Hassel Dyhr-Hvide
Frihed er jo også frihed til at føre krig...

Og jeg sidder faktisk i nogen velgørende fondes bestyrelser; jeg gør faktisk meget godt.

J Nyd
Så dit frihedsbegreb har ingen materiale begrænsninger?

Simon Hassel Dyhr-Hvide
Hm.. det er rigtigt. Indrømmer at jeg er en skidt fyr efter nogens målestok, men målestok har ingen relevans for mig.

J Nyd
Står du over loven?

Simon Hassel Dyhr-Hvide
Ja, i nogen tilfælde, kan man sige det. Jeg har direkte indflydelse på flere værdier end jeg personligt ejer. Jeg sidder i bestyrelse for en del fonde af forskellige karakter. Så jeg kan for nogen beslutningstagere være "Too big for jail" eller "Too big to exclude".

J Nyd
Så Danmark ku ikke rører dig?

Simon Hassel Dyhr-Hvide
Selvfølgelig ikke, det er et lille land. Lande i det hele taget er ved at være underordnet for vores league. WTO blandt andet har gjort sit til for at de internationale opererende selskaber kan få færre bindinger til staterne.

J Nyd
Vil du sige at jeres "league" står over staterne? - over EU?

Simon Hassel Dyhr-Hvide
Vi er på vej til det. Globalisering og oligarkisering peger i den retning. Det er ikke noget jeg går så meget op i - det er for politisk for mig. Andre i de bestyrelser jeg sidder i, er meget optaget af disse diskussioner om globaliseringens konsekvenser.

J Nyd
Du er ikke bange for nogen af de ting, du har gjort vil få negative konsekvenser for dig, når du dør eller efter?

Simon Hassel Dyhr-Hvide
Nej, ingen ved, hvad der sker, når man dør, måske bliver jeg genfødt som en fattig dreng, så er det bare på den igen.

J Nyd
Dine addictions er det en del af din frihed?

Simon Hassel Dyhr-Hvide
Hmm...

Kan jeg undvære lyden af tørre knasende menneskekranier fra mine støvler om morgen?

J Nyd
Ha?

Simon Hassel Dyhr-Hvide
Kan jeg undvære duftene af mit harem i bordellet?

J Nyd
Du er vist lige så meget på skråplanet som Hans Kristian Røsing...

Simon Hassel Dyhr-Hvide
Hvorfor skulle jeg holder mig til - for mig kedelige sysler - såsom golf og fotosafari?

J Nyd
Du burde holder dig til et sundere frihedsbegreb. Jeg tænker på, at du burde kikke på dine muligheder for at finde ud af, hvad et menneske er, her indsigt i nødvendighed, herunder begrænsninger, Simon, for helvede, og muligheden for at bruge sin menneskelighed og udvikle den - omforme det skadelige. Hvad med det som frihedsbegreb?

Simon Hassel Dyhr-Hvide
Jeg har jo i stort mål fundet disse ting, du nævner, dog inklusiv de mørke sider af mennesket.

J Nyd
Vi har alle mørke sider og svagheder - og vi skal jo støtte hinanden med at holde dem i ave. Altså vi er alle ligeværdige i det her projekt. Og jeg vil mene, hvis vi ikke får styr måder at udvikle de enkeltes menneskets frihedens postive sider, går det gruelig galt for menneskeheden.

At undgå at være diktator
At undgå at være dommer
At undgå at være ligegyldig
At undgå at være en ødelægger
At undgå at være et monster
At undgå at blive udhulet - blot et bevidstløs tandhjul i et system
At undgå bare at være "et jeg"

Simon Hassel Dyhr-Hvide
Det er utopisk.

J Nyd
Dit begær er bundløs, din uvidenhed er ulogisk uendelige, din vrede er godt skjult, men mange helveder.

Simon Hassel Dyhr-Hvide
Bundløs kan være okay...

Simon Hassel Dyhr-Hvide er ikke frihedselskerens rigtige navn. Det rigtige er os ubekendt. Ligheder med rigtige personer, levende eller døde, navne på firmaer og organisationer, begreber eller stednavne er helt tilfældigt.

ET SEMINAR I AARHUS - EN ALFIE

Jeg ville til et 'tværæstetisk seminar' i forbindelse med Lys+Litteratur Festival 2013, arrangeret af 'Litteratur på scenen' på Godsbanen i Aarhus i går. Det er et emne der har optaget mig længe og som jeg har arbejdet med gennem min uddannelse, og som jeg siden som forfatter-in-spe har efterlyst mere af i de fora hvor litteratur-in-spe bliver oplæst af egne forfattere-in-spe. Det har været som at skide i sin egen rede.

For da ikke at gøre dét i den hjemlige rede også, inviterede jeg min bedre halvdel med, og forventede et nej tak. Men nu ser vi ikke hinanden så meget i hverdagen, så weekenden skulle gerne bruges sammen, og der er da butikker og venner i Aarhus, vi også gerne skulle besøge. Kompromiset rakte til et halvt seminar, og måske showdelen om aftenen.

Så vi kom anstigende fra Aalborg kort før det 3. af 4 samtaler. Efter at have fundet parkering og været komplekset rundt fandt vi lokalet, hvor der befandt sig en 10 – 12 personer. De fleste mænd med en stumpet, let krøllet rustik jakke i en meleret kulør og hængerøv. (generaliseringsgrad ca 30%)

Jeg spottede en ledig plads på de få opstillede stole midt for scenen, men måtte lige vente at en sen-middel-aldrende dame skulle sætte sig på pladsen indenfor, hvor hun havde holdt en stol med sin taske og en plastikpose. Men til min fortørnelse, satte hun sig på 'min' plads udenfor taskestolen, og tog et strikke-tøj op af posen.

Flash-back til 70-erne, hvor Spies sad og tronede i biograf-teatret med hat og stok på nabo-sæderne, og kvinder i debat-fora, med deres bløde mand eller kone ved siden, hvor de udtalte sig dybt problematiserende om alt og alle med et skjold af hønse-strik foran sig i skødet (så spilder jeg ikke tiden, mens de andre hælder vand ud ad ørerne).

Denne overlever (som jeg ikke er vendt med på FB, og nok efter dette heller ikke bliver det) bidrog da også med nogle kønsspecifikke vinklinger og et afsluttende 'ønske' om at ville have svesken, den litterære praksis, på disken. Den havde arrangørerne ellers henlagt til aften-arrangementet. Men takket være hende, fik vi alle gratis smagsprøver på aftenens optrædener.

Fra min plads ved et bord ude til venstre, prøvede jeg da at fokusere på indholdet af det talte fra scenen. Jeg kunne kun se den ene debattør bagfra, og samtidig stod en gammel kaffemaskine og hvæsede i forsøg på at spy damp. Da det tilsyneladende ikke var noget arrangørerne syntes de skulle gøre noget ved, gik jeg hen og slukkede for den.

Aaaahh og nu havde deltagerne også talt sig lidt varme, og pludselig var det erfaringer med '**at gå fra sangskriver til digter og vise versa**' der fyldte rummet. På græsrodsniveau er der meget støj, da alle er ansvarlige, for - ? - lige præcis sig selv - og derfor ingenting.

Det, som jeg fik med mig ud af de lettere kaotiske forhold, var, hvor Lone Hørslev, der var etableret digter med flere udgivelser bag sig, efter at have leveret tekster og udgivet 'pop'plader sammen med Mads Mouritz, som Mads forøvrigt fortalte falder udenfor DR's playliste, hvortil man kunne sige at "Mouritz/Hørslev Projektet" heller ikke lyder som noget der har fundet sin form/hylde/kasse, alle 3 gange havde skrevet en opfølgende digtsamling, der derpå var blevet udgivet.

Det affødte mit spørgsmål om, om sangtekster ikke kan forløse et digt helt, men at der er en efterbyrd, der kræver en 'traditionel' digtsamling. Svaret, som jeg forstod det, var, at kreativitet afføder/inspirerer til mere kreativitet, men også at sangteksten udover at være sangbar skal lade noget over til musikken, hvor et digt skal kunne det hele selv og stå alene.

Her nærmede vi os noget af det jeg var kommet for, nemlig hvordan vi tilgodeser æstetik i både komposition og formidling: Fra uoplæselige printede 'mandala'-digte, over digte/tekster tænkt til oplæsning og sang og helt over til væg-til-væg skvalderkål, der, som bl.a. undertegnedes her, ikke respekterer formaliteternes ligusterhække,.

Det kom også til min overraskelse frem, at der er uanede muligheder for støttemidler til det skrevne ord, men meget minimalt til musikbåren lyrik. Måske skulle man vedkende sig selv som forfatter, og så håbe at andre ville følge trop.

Så åbner den mulighed sig sikkert for, uden at skulle træde helt bag af dansen om guldkalven og fornægte verden og sig selv, at få arbejdsro på en ødegård med egen vulkan og geo-termisk varmt vand i Island 6 måneder af året til at få skrevet det dokument, der kan revolutionere verden.

Aftenshowet blev for mit vedkommende uoverskueligt. Det foregik i noget der hed 'Radar*, som lå 'derovre, (peger ned i rummet) som alle herinde vel ved', 'sådan, ikke igennem, men udenom, sådan, og entreen er 70 kr for medlemmer af litteratur-foreningen, og ellers er den 100.' På forespørgsel var medlemsskabet gratis, og man kunne snakke mere om det med en person som derpå blev udpeget.

Efter 5 min konfereren, om nu hunden kunne klare flere

timer alene i bilen, gik jeg tilbage og snakkede med den udpegede person, som kunne bekræfte at det var et gratis medlemskab til en litteraturforening styret af biblioteket. De arrangerede events og udsendte en arrangementskalender om begivenheder indenfor litteraturen.

Medlemsskabet skulle oprettes over nettet, og vi var velkomne til at benytte den computer som stod i lokalet. Men man blev først registreret senere, så om det hjalp til aftenens arrangement, kom an på om folkene i døren troede på ens forvisninger om, at man havde sendt en tilmelding.

Nå, vi gik igen. Vente 2 timer på at få at vide om det er 140 eller 200 kr. og derefter yderligere en time for noget som går under betegnelsen eksperimenter. Kan man byde en udenforstående og en hund det?

Men ansvaret for én selv vandt atter, og 5 min senere er jeg tilbage på vej mod computeren, hvor der sidder en kvinde med overtøjet på, og jeg hører lige på vejen derhen at hun får et par gode råd om hvor og hvordan hun kunne/skulle takle et par uklare felter på skærmen.

Jeg bad hende derfor om ikke at lukke siden, når hun var færdig med at registrere sig, da jeg også skulle meldes til. "Hvorfor det. Du kan alligevel ikke bruge det til i aften?", var svaret, hvorefter hun stille og roligt nørdede videre med sit forehavende på computeren.

Efter 2 minutter kunne det Kr@#t&€eme også være lige meget. A-fuk, hvor bøvlet kan det være overhovedet at kommunikere i et kreativt kaos-miljø, når man også skal stå til ansvar for en rationelt tænkende bedre halvdel.

Jeg fik dog en bonus med, da jeg i pausen mellem de to samtaler jeg overværede (3. og 4. indslag) fik hilst på en face-book ven og forfatterkollega her fra tidsskriftet jeg ikke før havde truffet 'in persona'. Han stod tilmed foran en bogudgivelse dagen efter, altså i dag, uden at belemre mig med personlig promovering etc.

I stedet klikkede vi lynhurtigt på et par fælles referencer indenfor antroposofien vi begge tidligere havde haft lod og del i gennem vores arbejde. Verden blev på en gang meget større og samtidig meget tættere.

Lyspunkter er der overalt, som det blot er at samle op og værdsætte. Men for meget er ikke bare skidt for øjnene, men også for troværdigheden.

1. dec. 2013 /kitt

Forlaget Ordsnedkeren

Bregnerødvej 66,2th, 3460 Birkerød, tlf. 26735208, e-mail: bolille@hotmail.com

Forlaget Ordsnedkeren præsenterer hermed *Vintage '13*, en spritny antologi til fejring af 10 forrygende år i Underskoven, litteraturens forum i Huset i København.

Med skoldhed stolthed præsenterer vi denne dejlige vifte af tekster, udgivet i anledning af Underskovens 10 års jubilæum. Det har været 10 fantastiske år, og i den tid har vi set i hundredvis af spændende forfattere i vores skov.

I *Vintage '13* præsenterer vi mange spændende navne, en blanding af prisbelønnede forfattere og ukendte talenter! Præcis den alsidighed der kendetegner Underskoven. Der er al grund til at glæde sig til *Vintage '13*!

Kom med i skoven! Køb antologien!

Venlig hilsen

Forlaget Ordsnedkeren

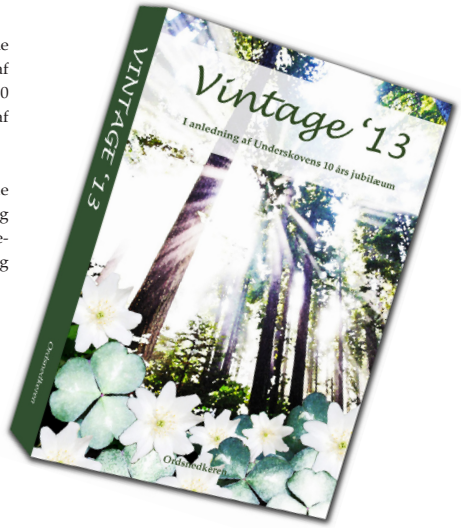

I *Vintage '13* præsenterer vi Underskovens kendte venner Benny Andersen, Marianne Larsen, Per Aage Brandt, Viggo Madsen samt Eik Skaløe med et hidtil uudgivet digt.

Vi er stolte af også at præsentere tekster og illustrationer af alle disse:
Amdi Silvestri, Ann Mari Urwald, Benny Pedersen, Bjarne Kim Pedersen, Bo Dalum, Bo Lille, Cindy Lynn Brown, Christian Kronman, Dorte Futtrup, Else Lammers, Gert Ørnbøll, Hanne Hansen, Helge Krarup, Jakob Vedelsby, Jasmin S, Jens O. Magnussen, Jesper Larsen, Karsten Bjarnholt, Kenneth Krabat, John Rieland, Lonni Krause, Louise Kristensen, Majbrit Hjelmsbo, Martin Simonsen, Martin Skouenborg, Michael Dyst, Nana Rømer Dorph, Nete Krøll, Niklas Törnlund, Ole Bundgaard, Ole Vilhelm Wagner, Per-Olof Johansson, Peter Dyrbye, Pia Valentin, René Rasmussen, Stefan Helms, Steffen Baunbæk Pedersen, Steffen Weiss, Suzann Post, Søren Sørensen, Søren Bisgaard, Søren Kristoffersen, Thomas E. Kennedy, Thorvald Berthelsen, Ulf Johannesson, Uschi Tech, Vipse Blohm.

Bo Lille m.fl.: *Vintage '13* - I anledning af Underskovens 10-års jubilæum (Ordsnedkeren 2013, ISBN 978-87-91428-05-0, indbundet, 202 sider, illustreret, udkommer november 2013) Anbefalet pris: 150,- kr. inkl. moms, rabat H, returret.

LØVLØSHEDENS HAVE

digte

Tommy Flugt

Aurora 2012